

॥ १४ ॥ १५ ॥ त्वात्वां ॥ १६ ॥ समर्थासुहृदां हर्षशत्रूणां च शोकं दातुमिति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अमित्रेष्वघदर्शनात् अघंदुःखं अघंतुर्व्यसने दुःखेदुरिते च न पुंसकमिति मेदिनी ॥ १९ ॥ २० ॥ नि
सप्रयाहि महाराज श्रिया परमया युतः ॥ तापयन्यां दुपुत्रां स्त्वं रश्मिवानिव ते जसा ॥ १४ ॥ स्थितो राज्ये च्युतान् राज्याच्छ्रिया हीना जिह्रया वृतः ॥ असमृद्धा
न्समृद्धार्थः पश्य पांडु सुतान् नृप ॥ १५ ॥ महाभिजनसंपन्नं भद्रे महति संस्थितं ॥ पांडवास्त्वाभिवीक्षंतु ययातिमिव नाहुषं ॥ १६ ॥ यां श्रियं सुहृदश्चैव दुर्हृदश्च
विशं पते ॥ पश्यंति पुरुषे दीप्तां सा समर्था भवत्युत ॥ १७ ॥ समस्थो विषमस्थान् हि दुर्हृदो यो भिवीक्षते ॥ जगतीस्थान् विवाद्रिस्थः किमतः परमं सुखं ॥ १८ ॥ न
पुत्रधनलाभेन न राज्येनापि विंदति ॥ प्रीतिं नृपतिशार्दूलयाम मित्राघदर्शनात् ॥ १९ ॥ किं नु तस्य सुखं न स्यादाश्रमे यो धनं जयं ॥ अभिवीक्षेत सिद्धार्थो वल्कला
जिनवाससं ॥ २० ॥ सुवाससो हिते भार्या वल्कला जिनसंवृता ॥ पश्यंतु दुःखितां कृष्णां सा च निर्विद्यतां पुनः ॥ २१ ॥ विनिंदतां तथात्मानं जीवितं च धनच्युतं ॥ न
तथा हि सभामध्ये तस्या भवितुमर्हति ॥ वैमनस्यं यथा दृष्ट्वा तव भार्याः स्वलंकृताः ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तुराजानं कर्णः शकुनिना सह ॥ तू
ष्णीं बभूवतु रूभौ वाक्यां ते जनमेजय ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्राप० कर्णशकुनिवाक्ये सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्ततः ॥ हृष्टो भूत्वा पुनर्दीन इदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ब्रवी
षियदिदं कर्णसर्वमनसि मे स्थितम् ॥ न त्वभ्यनुज्ञां लप्स्यामि गमने यत्र पांडवाः ॥ २ ॥ परिदेवति तान् वीरान् धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ मन्यते भ्यदिकांश्चापितपो यो
गेन पांडवान् ॥ ३ ॥ अथ वाप्यनुबुध्येत नृपो स्माकं चिकीर्षितं ॥ एवमप्यायति रक्षन्नाभ्यनुज्ञातुमर्हति ॥ ४ ॥ न हि द्वैतवने किंचिद्विद्यते न्यत्प्रयोजनं ॥ उत्सादन
मृते तेषां वनस्थानां महाद्युते ॥ ५ ॥ जानासि हियथा क्षत्ता द्यूतकाल उपस्थिते ॥ अब्रवीद्यच्च मां त्वां च सौ बलं वचनं तदा ॥ ६ ॥ तानि सर्वाणि वाक्यानि यच्चान्यत्प
रिदेवितं ॥ विचिंत्य नाधिगच्छामि गमनायेत रायवा ॥ ७ ॥ ममापि हि महान् हर्षो यदहं भीमफाल्गुनौ ॥ क्लिष्टावरण्ये पश्येयं कृष्णया सहिताविति ॥ ८ ॥ न तथा
त्याप्नुयां प्रीतिमवाप्य वसुधामिमां ॥ दृष्ट्वा यथा पांडु सुतान् वल्कला जिनवाससः ॥ ९ ॥

विद्यतां जीवितादपि विरक्ता भवतु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ ॥ ७३ ॥ कर्णस्येति ॥ १ ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ आयति उत्तरकालं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ इतराय अवस्थानाय नाधिगच्छामि अधिगमं निश्चयं न प्राप्नोमि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥